V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 lutego 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-545/09) ([1])

(Konwencja określająca Statut Szkół Europejskich — Wykładnia i stosowanie art. 12 pkt 4 lit. a) i art. 25 pkt 1 — Prawo oddelegowanych nauczycieli do dostępu do takiej samej ścieżki awansu zawodowego i płacowego, jaki mają ich krajowi odpowiednicy — Wykluczenie dostępu niektórych nauczycieli oddelegowanych przez Zjednoczone Królestwo do Szkół Europejskich do wyższych siatek płac i innych dodatkowych składników wynagrodzenia przyznawanych ich krajowym odpowiednikom — Niezgodność z art. 12 pkt 4 lit. a) i art. 25 pkt 1)

(2012/C 80/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: H. Walker, pełnomocnik, J. Coppel, Barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 12 ust. 4 lit. a) Konwencji określającej Statut Szkół Europejskich (Dz.U. L 212, s. 3) — Wynagrodzenie nauczycieli oddelegowanych do Szkół Europejskich — Wykluczenie podczas oddelegowania z dostępnych nauczycielom szkół krajowych możliwości dostosowywania płac.

Sentencja

1) *Artykuł 12 pkt 4 lit. a) ostatnie zdanie Konwencji określającej Statut Szkół Europejskich z dnia 21 czerwca 1994 r. należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on państwa członkowskie będące stronami konwencji do zapewnienia, iż nauczycielom oddelegowanym lub mianowanym na stanowiska w Szkołach Europejskich przysługiwać będą, w okresie, na który zostaną oddelegowani lub mianowani, takie same prawa do postępu na ścieżce kariery zawodowej i do emerytury, jakie mają zastosowanie do ich krajowych odpowiedników na podstawie uregulowań ich państwa członkowskiego pochodzenia.*

2) *Wykluczając dostęp angielskich i walijskich nauczycieli mianowanych lub oddelegowanych na stanowiska w Szkołach Europejskich w okresie ich mianowania lub oddelegowania do korzystniejszych siatek płac, w szczególności tzw. „threshold pay", „excellent teacher system" lub „advanced skills teachers" oraz do innych dodatkowych składników wynagrodzenia, takich jak „teaching and learning responsibility payments", określonych w „School Teachers Pay and Conditions Document", Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej nieprawidłowo zastosowało art. 12 pkt 4 lit. a) i art. 25 pkt 1 wskazanej konwencji.*

3) *Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Węgry) — Márton Urbán przeciwko Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

(Sprawa C-210/10) ([1])

(Transport drogowy — Naruszenia przepisów dotyczących używania tachografów — Obowiązek państw członkowskich ustanowienia proporcjonalnych kar — Grzywna ryczałtowa — Proporcjonalność kar)

(2012/C 80/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Márton Urbán

Strona pozwana: Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Wykładnia art. 19 ust 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102, s. 1), a także art. 13–16 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370, s. 8) — Uregulowanie krajowe sankcjonujące wszystkie naruszenia przepisów dotyczących używania tachografów grzywną w równej wysokości bez uwzględniania powagi danego naruszenia i nie przewidując jakiejkolwiek możliwości uzasadnienia — Obowiązek państw członkowskich ustanowienia proporcjonalnych kar

Sentencja

1) *Wymóg proporcjonalności ustanowiony w art. 19 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) nr 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on systemowi kar tego rodzaju, jaki został wprowadzony na mocy a közúti árufuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről szóló 57/2007. Korm. Rendelet (rozporządzenia rządu nr 57/2007 ustalającego wysokość grzywien stosowanych w przypadku naruszeń poszczególnych przepisów w dziedzinie transportu drogowego towarów i osób) z dnia 31 marca 2007 r., które przewiduje nałożenie grzywny o zryczałtowanej wysokości za wszelkie naruszenia — niezależnie od ich wagi — przepisów dotyczących używania wykresówek ustanowionych w art. 13–16 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym, zmienionego rozporządzeniem nr 561/2006.*

2) *Wymóg proporcjonalności ustanowiony w art. 19 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 561/2006 powinien być interpretowany w ten sposób, że nie sprzeciwia się systemowi kar, takiemu jak system przyjęty na mocy rozporządzenia rządu nr 57/2007 z dnia 31 marca 2007 r. ustalającego wysokość grzywien stosowanych w przypadku naruszeń poszczególnych przepisów w dziedzinie transportu drogowego towarów i osób, który ustanawia odpowiedzialność obiektywną. Wymóg ów powinien być natomiast interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się surowości kary przewidzianej w ramach tego systemu.*

(1) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 2 lutego 2012 r. — Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

(Sprawa C-249/10 P) (1)

(Odwołanie — Dumping — Rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 — Przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 7, art. 9 ust. 5 i art. 17 ust. 3 — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Indywidualna procedura — Kontrola wyrywkowa)

(2012/C 80/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd (przedstawiciele: adwokaci L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop, C. Dackö)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, R. Szostak, pełnomocnicy, G. Berrisch, Rechtsanwalt, N. Chesaites, Barrister), Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Scharf i H. van Vliet, pełnomocnicy), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie T-401/06 Brosmann Footwear (HK) Ltd i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 275, s.1)

Sentencja

1) *Uchyla się wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie T-401/06 Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie.*

2) *Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodząc[ego] z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu w zakresie dotyczącym Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd i Risen Footwear (HK) Co. Ltd.*